

О. Беляев. «Людина-амфібія». Робота

О. Беляев. «Людина-амфібія». Робота
над змістом

над змістом

Олександр Беляєв (1884-1942) -
відомий письменник-фантаст;
основоположник радянської науково-
фантастичної літератури.

Фентезі - це казка, яка в своїх фантастичних припущеннях не вимагає ніяких логічних наукових обґрунтувань.

Наукова-фантастика - жанр в літературі. Наукова фантастика ґрунтується на фантастичних припущеннях в області науки. Описує вигадані технології.

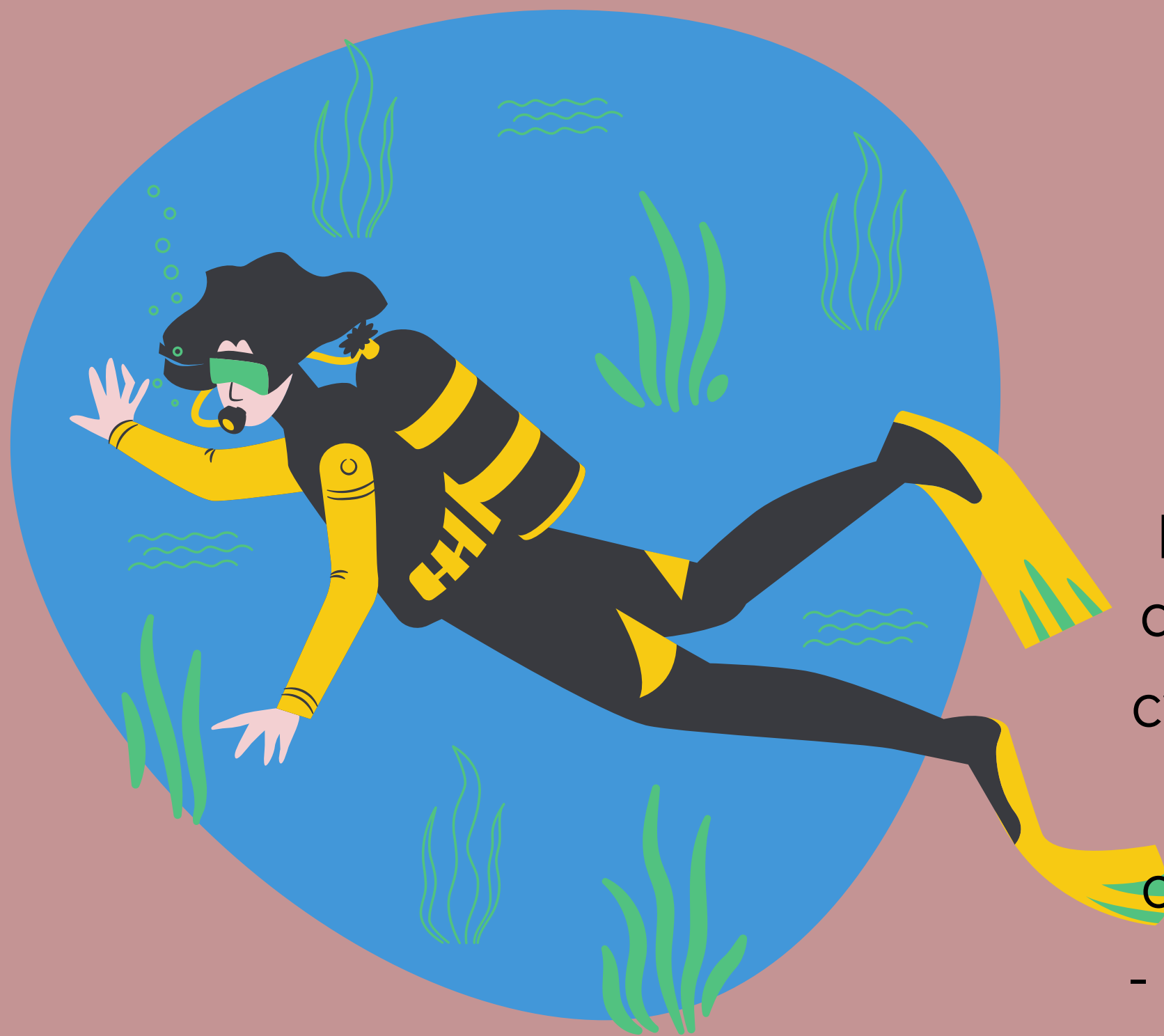
Людина-амфібія ("Морський диявол")

Познайомимося з популярним науково-фантастичним романом, написаним у 1927 році. Людина-амфібія - головний герой роману. Однак на початку твору ніхто не може зрозуміти, що за чудовисько живе в морі. По містечку з деяких пір почав розноситися чутки про появу Морського диявола. Безліч бід ніби вчиняв він викидав з човнів рибу, розрізав мережі. Але, за чутками, він також врятував когось від акули. Про це чудовисько писали газети.

Аргентинський хірург Сальватор
займається біологічними
дослідженнями, одна з їх основних тем -
пересадка органів, в тому числі
міжвидова. Попутно він надає медичну
допомогу індіанцям.

Одного разу Сальватора приносять на
лікування дитини, який неминуче
повинен померти - його легені занадто
слабкі. Борючись за життя дитини,
хірург пересаджує йому зябра молоді
акули.

Дія книги починається через багато років, коли Іхтіандр уже виріс. Він живе у Сальватора, плаває в океані, куди вибирається підводним тунелем, провідним від вілли Сальватора. Людина риба не залишається непоміченим - то він розріже рибальські мережі, то його помітять рибалки або ловці перлів, коли він плаває на дельфіні і сурмить в раковину. По узбережжю вже ходять чутки про «морського диявола», що живе в океані. Ловці перлів бояться пірнати, рибалки - виходити на промисел. Капітан Педро Зуріта, що промишляє ловом перлів, роздратований чутками, що йдуть йому в збиток, але швидко розуміє, що за чутками криється щось реальне.

Зуріта вирішує, що «морський диявол» - це розумна тварина, яке непогано було б зловити і використувати.

Крісто повідомляє Бальтазару про своє припущенні, що Іхтіандр - син Бальтазара, якого багато років тому віднесли на лікування до Сальватора. Цієї думки він приходить з-за побаченого на Іхтіандра рідної плями - точно таке ж було у дитини Бальтазара, коли він його відносив до Сальватора. Бальтазар хоче домогтися, щоб йому повернули сина, і подає скаргу прокурору.

У суді Сальватор розповідає історію Іхтіандра. Його засуджують до тюремного ув'язнення, а на Іхтіандра, визнаного, через незнайомства з реаліями життя, недієздатним, отримуює права опікунства

Зуріта.

Ольсен Іхтіандрові організовує втечу. Сальватор направляє його до свого друга-вченого на далекий острів. Іхтіандр бере Лідінга, вони залишають країну.

Гуттієре, на яку Зуріта посмів підняти руку, розлучається з ним і виходить заміж за Ольсена. Вони їдуть в Нью-Йорк. Професор, відбувши тюремне ув'язнення, повертається до наукової роботи. Крісто продовжує служити у нього. Бальтазар божеволіє і стає жебраком через зникнення сина.

Дякую, що слухали!

